



WOJEWODA MAZOWIECKI
Nr LEX- I.4131.47.2013.MK

Warszawa, 24 kwietnia 2013 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 145, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 243, poz. 1485, z 2009 Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz.1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz.146. Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011r. Nr 21 poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217 poz. 1281, z 2012r. poz. 567 i z 2013r. poz. 153

stwierdzam nieważność

ust. 4 i 5 Rozdziału I oraz ust. 3 i 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do uchwały Nr XXII.0007.181.2013 z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych zlokalizowanych na terenie Gminy Siennica oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków, jako podjętej z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 w związku z ust.1 pkt 6 oraz art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011r. Nr 5 poz.13, z późn. zm.).

U z a s a d n i e n i e

Na sesji w dniu 21 marca 2013 r. Rada Gminy w Siennicy podjęła uchwałę, w której określiła, udostępnione dla operatorów i przewoźników, przystanki komunikacyjne, których Gmina jest właścicielem lub zarządzającym, oraz ustaliła warunki i zasady korzystania z tych przystanków.

Jako podstawę prawną do podjęcia uchwały Rada Gminy wskazała art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega m.in. na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.

W ust. 4 i 5 Rozdziału I Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XXII.0007.181.2013 w ramach warunków i zasad korzystania z przystanków Rada Gminy zawarła postanowienie, którym określiła, iż do wniosku na podstawie, którego zawierana jest umowa między operatorem lub przewoźnikiem, a Gminą Siennica należy dołączyć proponowany rozkład jazdy oraz mapę z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami, jednocześnie wskazując w ust. 5 Rozdziału, że umowa będzie zawarta na okres ważności zezwolenia i określi między innymi: ilość zatrzymań środka transportu na przystankach, wykaz obsługiwanych przystanków według rozkładu jazdy oraz termin i sposób wnoszenia opłat. Wskazana wyżej regulacja Załącznika Uchwały Rady Gminy Siennica, nie mieści się w treści upoważnienia, wynikającego z dyspozycji art. 15 ust. 2 ustawy. Przepis art. 15 ust.2 w związku z ust. 1 pkt 6 ustawy upoważnia radę gminy do podjęcia uchwały mającej rangę aktu prawa miejscowego. Wydając akty będące źródłem prawa powszechnie obowiązującego na terenie jednostek samorządu terytorialnego, organy tych jednostek obowiązane są przestrzegać zakresu udzielonej przez ustawodawcę delegacji zawartej w ustawie. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie ustawowe stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie delegacji ustawowej.

W ust. 3 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XXII.0007.181.2013 Rada Gminy określiła, iż rozkłady jazdy środków transportu poszczególnych przedsiębiorców są

podawane do publicznej wiadomości na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach komunikacyjnych, a każdy rozkład jazdy zawiera nazwę operatora lub przewoźnika i ewentualne jego logo. Z kolei w ust. 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do Uchwały Nr XXII.0007.181.2013 Rada Gminy zobowiązała przedsiębiorcę korzystającego z przystanku do powiadamiania zarządzającego przystankami o zmianie rozkładu jazdy i ilości przystanków, z których korzysta. Postanowienie ust. 3 i 8 Rozdziału II Załącznika Nr 2 do Uchwały, wykracza poza delegację określoną w art. 15 ust. 2 ustawy. Ponadto, obowiązek przewoźnika zgłaszania zmian rozkładu jazdy oraz zmian połączeń komunikacyjnych z określeniem przystanków komunikacyjnymi, wynika z art. 32 ust. 6 ustawy. Przewoźnik na podstawie wskazanego wyżej przepisu zobowiązany jest niezwłocznie poinformować gminy, na obszarze których położone są przystanki m.in. o dokonywanych zmianach rozkładu jazdy i zmianach dotyczących schematu połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, praktyka powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalną. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 115, § 116 i § 118 w zw. z art. 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz.908), zgodnie z którymi w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym, nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą, ani nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.


Ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, zasadne jest stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXII.0007.181.2013 w części wskazanej w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WZ.


Dariusz Piątek Wojewoda Mazowiecki
Wicewojewoda Mazowiecki Wicewojewoda Mazowiecki